

fri disposition for virksomheden, forudsat at indtægtsrammerne ikke overskrides.

§ 70, stk. 4, foreslås derfor ophævet.

Da SEAS's tab ved den tidligere drift af sideordnet virksomhed på nuværende tidspunkt er tilbagebetalt, er § 70, stk. 5, overflødig og foreslås ophævet.

Til nr. 73 og 74

(§ 71, stk. 1 og 2)

Systemansvarlige virksomheder vil efter § 71, stk. 1, være underlagt en hvile-i-sig-selv regulering, hvor alene de nødvendige omkostninger som nævnt i § 69, stk. 1, ved effektiv drift kan indregnes i priserne. I betragtning af det meget begrænsede egenkapitalbehov i de systemansvarlige virksomheder vil der for disse virksomheders vedkommende blive tale om en ren hvile-i-sig-selv regulering, som ikke vil give mulighed for at indregne overskud i form af forrentning af egenkapital.

Der er herefter ikke længere behov for § 71, stk. 2, som derfor foreslås ophævet.

Til nr. 75

(§ 72)

Prisen for elektricitet fra en virksomhed, der leverer elektricitet som følge af en leveringsforpligtelse, fastsættes til en pris, der svarer til elspotprisen time for time tillagt et balancerings- og administrationsbidrag. Bidragene fastsættes af Energitilsynet.

Forbrugere, hvis elforbrug måles time for time, skal afregnes i forhold til den faktiske timepris på elspot i det prisområde, hvorfra forbrugeren aftager sin elektricitet. Der vil typisk være tale om forbrugere med et større elforbrug.

Forbrugere, som ikke har timemålere og derfor ikke måles time for time, afregnes i forhold til elspotprisen baseret på netvirksomhedens residualmåling/skabelon time for time. Der vil typisk være tale om forbrugere med et mindre elforbrug.

I dag afregnes elhandelsvirksomheders leverancer til de ikke-timemålte forbrugere efter en såkaldt »skabelon«, som er residualen af det samlede forbrug i en given netvirksomheds forsyningsområde fratrukket forbruget hos de timemålte forbrugere.

Skabelonen kan variere fra netvirksomhed til netvirksomhed afhængig af forbrugets fordeling i døgnet i den enkelte netvirksomheds område. En forsyningspligtig virksomhed, hvis bevilling omfatter et geografisk område, der dækker mere end én netvirksomheds bevillingsområde, vil som konsekvens heraf kunne opkræve forskellige gennemsnitpriser over for de

ikke-timemålte elforbrugere. Inden for det samme netvirksomheds område vil prisen være identisk.

Den obligatoriske grænse for opsætning af timemålere – fastsat af netvirksomhederne på baggrund af en frivillig aftale mellem netvirksomhederne - er pr. januar 2003 forbrugere med et årsforbrug over 200.000 kWh. Den 1. januar 2005 sænkes den obligatoriske grænse til 100.000 kWh. Alle forbrugere kan stille krav om opsætning af timemåler mod betaling af de aktuelle omkostninger.

Det tilstræbes, at alle forbrugere på sigt vil blive afregnet time for time. Det bliver da muligt at koble forbrugers faktiske forbrug direkte til elspotprisen time for time. Elforbrugere der overgår fra »skabelonafregning« til timemåling skal afregnes i forhold til den faktiske timemåling og timepris på elspot.

Forbrugere, som ikke har mulighed for at vælge og modtage elektricitet fra det sammenhængende elsystem, skal tilbydes leverancer af elektricitet til samme pris som øvrige forbrugere i den forsyningspligtige virksomheds bevillingsområde. Her tænkes særligt på ø-samfund, som ikke er forbundet til fastlandets sammenhængende elsystem. Denne kategori af forbrugere har ikke samme mulighed for at købe elektricitet til markedspriser, og er typisk afhængig af én producent og elhandler, og må derfor oftest betale en højere pris.

Forpligtelsen betyder, at den forsyningspligtige virksomhed ville kunne komme til at oppebære et økonomisk underskud ved forsyning af disse forbrugere. Det forudsættes imidlertid, jf. lovforslagets § 1, nr. 36, (§ 28 a), at den systemansvarlige virksomhed skal dække det underskud, der fremkommer ved, at den forsyningspligtige virksomhed skal tilbyde elektricitet til samme pris i hele den forsyningspligtige virksomheds område, gennem en omkostningsdækning svarende til forskellen mellem den regulerede elpris på fastlandet og den billigste pris, elektriciteten kan tilvejebringes til i det isolerede elsystem.

Balancerings- og administrationsbidraget efter stk. 1, der lægges til elspotprisen, fastsættes af Energitilsynet årligt som et generelt gældende maksimum bidrag, der må tillægges prisen. En del af tillægget kan eventuelt fastsættes som en abonnementsbetaling. Bidraget skal medgå til at dække virksomhedernes omkostninger til balanceringsydelser, administration, fakturering, avance m.v. Bidraget, inklusiv en rimelig avance, fastsættes på en sådan måde, at det ikke er til hinder for konkurrencen i elmarkedet. Da udgifterne til balanceringsydelser kan variere i Øst- og Vestdanmark, og i systemer der ikke er en del af det sammenhængende elsystem, kan der i Energitilsynets fastlæg-